

РЕШЕНИЕ

№ 36

гр. Пловдив, 09.01.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

ОКРЪЖЕН СЪД – ПЛОВДИВ, VIII СЪСТАВ, в публично заседание на тринадесети декември през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: Екатерина Вл. Мандалиева

Членове: Радослав П. Радев

Недялка Д. Свиркова Петкова

при участието на секретаря Елена П. Димова
като разгледа докладваното от Екатерина Вл. Мандалиева Въззивно гражданско дело № 20235300502564 по описа за 2023 година

Производството е по чл.258 и сл. от ГПК.

Обжалвано е Решение №3240 от 12.07.2023г. постановено по гр.д. №16788/2020г. по описа на ПРС, шести гр.с., с което на основание чл. 348 ГПК е изнесен на публична продажба делбения имот, а именно: Поземлен имот с идентификатор № 68967.64.50 по КККР на с. ***, одобрени със Заповед № РД-18-781/01.11.2019 г. на Изпълнителния директор на АГКК, с последно изменение, засягащо имота от 03.12.2020 г., находящ се в с. ***, местността „***“, с площ от 1041 кв.м., с трайно предназначение на територията: Земеделска, с начин на трайно ползване: Нива, категория на земята: 5 /пета/, с предишен идентификатор: няма, с номер по предходен план: 064050, при съседи: 68967.64.47, 68967.64.51, 68967.64.745 и 68967.64.95, с пазарна стойност на имота от 1 810 лева (хиляда осемстотин и десет лева), като получената от проданта сума е разпределена по равно между съделителите Й. И. К., ЕГН *****, и Н. П. Г., ЕГН *****, предвид равните им квоти от правото на собственост – по ½ ид.ч. за всяка от страните по делото; ПОСТАВЕН Е на основание чл. 353 ГПК в ДЯЛ на Й. И. К., ЕГН *****

Лек автомобил марка „Ситроен“, модел „Саксо“, с рег.№ ***, рама № ***, двигател № БЕЗ НОМЕР, цвят – бордо металик, дата на първа регистрация 27.03.2001 г., на стойност 1 585 лв. ; ПОСТАВЕН Е на основание чл. 353 ГПК в ДЯЛ на Н. П. Г., ЕГН *****, Лек автомобил марка „Опел“, модел „Мерива“ с рег.№ ***, рама № *****, двигател № ***, цвят – бежов металик, дата на първа регистрация 18.01.2007 г., на стойност 4 208 лв. , като е осъден Н. П. Г., ЕГН *****, да заплати на Й. И. К., ЕГН *****, сумата от 1 311,50 лв. за уравниение на дяловете; Отхвърлен е предявения на основание чл. 31, ал. 2 ЗС вр. чл. 346 ГПК от Й. И. К., ЕГН *****, срещу Н. П. Г., ЕГН *****, иск за осъждане на ответника Н. П. Г. да заплати на ищцата Й. И. К., сумата от **440 лв.** – обезщетение за лишаване на ищцата от ползване за периода от 14.12.2020 г. до 08.11.2022 г. на процесния Поземлен имот с идентификатор № 68967.64.50 по КKKP на с. ***, одобрени със Заповед № РД-18- 781/01.11.2019 г. на Изпълнителния директор на АГKK, с последно изменение, засягащо имота от 03.12.2020 г., находящ се в с. ***, местността „***“, с площ от 1041 кв.м., с трайно предназначение на територията: Земеделска, с начин на трайно ползване: Нива, категория на земята: 5 /пета/, с предишен идентификатор: няма, с номер по предходен план: 064050, при съсед: 68967.64.47, 68967.64.51, 68967.64.745 и 68967.64.95, ведно със законната лихва от дата на предявяване на претенцията по сметки – 08.11.2022 г., до окончателното ѝ погасяване; Осъден е Н. П. Г., ЕГН *****, да заплати на Й. И. К., ЕГН *****, по иск с правно основание чл. 31, ал. 2 ЗС вр. чл. 346 ГПК, сумата от **3 899,50 лв.** (три хиляди осемстотин деветдесет и девет лева и 50 ст.) – обезщетение за лишаване на ищцата от ползване за периода от 20.01.2021 г. до 08.11.2022 г. на процесния лек автомобил марка „Опел“, модел „Мерива“ с рег.№ ***, рама № *****, двигател № ***, цвят – бежов металик, дата на първа регистрация 18.01.2007 г., ведно със законната лихва от дата на предявяване на претенцията по сметки – 08.11.2022 г., до окончателното ѝ погасяване, КАТО е отхвърлен иска като неоснователен за разликата от присъдените 3 899,50 лв. до пълния претендиран размер от 4 455 лв., както и за периода от 14.12.2020 г. до 19.01.2021 г; Осъден е Н. П. Г., ЕГН *****, да заплати на Й. И. К., ЕГН *****, по иск с правно основание чл. 31, ал. 2 ЗС вр. чл. 346 ГПК, сумата от **1 299,83 лв.** (хиляда двеста деветдесет и девет лева и 83 ст.) – обезщетение за лишаване на ищцата от ползване за периода от

20.01.2021 г. до 08.11.2022 г. на процесния лек автомобил марка „Ситроен“, модел „Саксо“, с рег.№ ***, рама № ***, двигател № БЕЗ НОМЕР, цвят – бордо металик, дата на първа регистрация 27.03.2001 г., ведно със законната лихва от дата на предявяване на претенцията по сметки – 08.11.2022 г., до окончателното ѝ погасяване, като е отхвърлен иска като неоснователен за разликата от присъдените 1 299,83 лв. до пълния претендиран размер от 1 485 лв., както и за периода от 14.12.2020 г. до 19.01.2021 г. С постановеният съдебен акт са присъдени разноси на страните и съответно страните са осъдени да заплатят държавна такса, с съобразно стойността на дяловете им.

Въззивният съд е сезиран с две въззивни жалби.

Жалбоподателят Н. П. Г., ЕГН *****, чрез процесуалния му представител адв.Д. Б. обжалва решението на първоинстанционния съд, **в частта**, с която в дял на Н. П. Г., ЕГН ***** е поставен Лек автомобил марка „Опел“, модел „Мерива ***“; **в частта**, с която Г. е осъден да заплати на Й. И. К., ЕГН *****, сумата от 1 311,50 лв. за уравниение на дяловете; **в частта** с която в дял на Й. И. К., ЕГН ***** Лек автомобил марка „Ситроен“, модел „Саксо“, с рег.№ ***; **в частта**, с която Н. П. Г., ЕГН ***** е осъден да заплати на Й. И. К., ЕГН *****, сумата от **3 899,50** лв. – обезщетение за лишаване на К. от ползване за периода от 20.01.2021 г. до 08.11.2022 г. на процесния лек автомобил марка „Опел“, модел „Мерива“ и сумата от **1 299,83** лв. – обезщетение за лишаване на К. от ползване за периода от 20.01.2021 г. до 08.11.2022 г. на процесния лек автомобил марка „Ситроен“, модел „Саксо“, с рег.№ ***, както и в частта за разноските като неправилно и незаконосъобразно по съображения подробно изложени в жалбата. Иска се отмяна на първоинстанционния акт в обжалваната част, като вместо това въззивният съд постанови друг, с който да изнесе на публична продан допуснатите до делба два леки автомобила, а претенциите за сметки да бъдат отхвърлени. В случай, че съдът прецени, че не би могло двата автомобила да бъдат изнесени на публична продан, се иска от съда, да бъдат разпределени в собственост на съделителите с теглене на жребий по смисъла на чл.352 ГПК. Претендират се разноси, съгласно представения списък с направени такива.

Отговор от ответникът по жалбата на Н. П. Г. - Й. И. К., ЕГН ***** не е постъпил.

Жалбоподателката Й. И. К., ЕГН *****, чрез процесуалния и представител адв.И. Д. обжалва решението на първоинстанционния съд, **в частта**, с която е изнесен на публична продажба делбения имот, представляващ : Поземлен имот с идентификатор № 68967.64.50 по КККР на с. ***, обл. Пловдив; **в частта**, с която е поставен в дял на жалбоподателката Лек автомобил марка „Ситроен“, модел „Саксо“, с рег.№ *** и **в частта**, с която е отхвърлен предявения от Й. И. К., ЕГН *****, иск с правно основание чл. 31, ал. 2 ЗС вр. чл. 346 ГПК за сумата от **440** лв., представляваща обезщетение за лишаване на ищцата от ползване за периода от 14.12.2020 г. до 08.11.2022 г. на процесния Поземлен имот, като неправилно и незаконосъобразно по съображения подробно изложени в жалбата. Иска се отмяна на първоинстанционния акт, в обжалваната част, като вместо това въззивният съд постанови друг, с който недвижимия имот да бъде поставен в дял на Й. К.; в дял на Н. П. Г. бъдат разпределени допуснатите до делба моторни превозни средства, като последният заплати на Й. И. К. съответната сума уравниение на дяловете, съобразно пазарните стойности на недвижимия имот и двата автомобила; да бъде уважен иска и с правно основание чл. 31, ал. 2 ЗС вр. чл. 346 ГПК за сумата от 440 лв представляваща обезщетение за лишаване на ищцата от ползване за периода от 14.12.2020 г. до 08.11.2022 г. на процесния Поземлен имот, ведно със законната лихва върху претендираната сума.Претендират се разноси съобразно представения списък с направени такива.

В срок е постъпил отговор от Н. П. Г. на въззивната жалба от Й. И. К., в който е взето становище относно нейната неоснователност. Моли се да се потвърди първоинстанционния акт, в обжалваната част, като правилен и законосъобразен.

ПЛОВДИВСКИЯТ ОКРЪЖЕН СЪД след преценка на събраните по делото доказателства, допустимостта и основателността на жалбите, намира за установено следното:

Жалбите са подадени в законния срок, от страни имащи правен интерес да обжалват, срещу подлежащ на съдебен контрол акт, поради което се явяват процесуално допустими и като такива следва да бъдат разгледани по същество.

Съгласно разпоредбата на чл.269 ГПК, въззивният съд се произнася

служебно по валидността на решението, а по допустимостта в обжалваната част, като по останалите въпроси той е ограничен от посоченото в жалбата. След като са изчерпани контролните функции на въззивният съд, той проверява само посочените в жалбата правни изводи, законосъобразността на посочените в жалбата процесуални действия и обосноваването на посочените в жалбата фактически констатации на първоинстанционния съд, като взема предвид установените във въззивното производство новооткрити и новонастъпили факти./ В този смисъл е Решение №200 от 23.06.2015г. на ВКС по гр.д.№6459/2014г., четвърто г.о. ГК/

В конкретният случай обжалваният акт е валиден и допустим. Пред настоящата инстанция не са събрани доказателства за новооткрити или новонастъпили факти, поради което съдът постановява съдебният си акт на база събраните пред първата инстанция доказателства, като след преценката им съдът направи следните правни изводи:.

Предмет на настоящото разглеждане е решението на първоинстанционния съд по извършването на делбата, с която имотът допуснат до делба е изнесен на публична продажба. Атакува се от жалбоподателката Й. И. К. избора от съда способ за извършване на делбата, като се иска от въззивният съд да постави в нейн дял процесния недвижим имот. Настоящият съдебен състав намира наведените доводи и оплаквания да неоснователни по следните съображения:

Установено е, че с влязло в сила Решение № 2653/29.12.2021г., постановено по гр. д. №16788/2020г. по описа на ПРС, VI с-в, е допуснато извършване на съдебна делба на следния недвижим имот: Поземлен имот с идентификатор № 68967.64.50 по КKKP на с. ***, одобрени със Заповед № РД-18-781/01.11.2019 г. на Изпълнителния директор на АГКК, с последно изменение, засягащо имота от 03.12.2020 г., находящ се в с. ***, местността „****“, с площ от 1041 кв.м., с трайно предназначение на територията: Земеделска, с начин на трайно ползване: Нива, категория на земята: 5 /пета/, с предишен идентификатор: няма, с номер по предходен план: 064050, при съседи: 68967.64.47, 68967.64.51, 68967.64.745 и 68967.64.95, при квоти от правото на собственост: **1/2 идеални части** за Н. П. Г. и **1/2 идеални части** Й. И. К..

Установява се от приетото пред първата инстанция заключение на

съдебно-техническа експертиза, неоспорено от страните, което съдът кредитира като компетентно изготвено, обективно и безпристрастно, че процесния имот е неподеляем, тъй като не отговаря на законовите изисквания за поделаемост.

Предмет на контрол е способа за ликвидиране на съсобствеността. В конкретният случай, както правилно е отбелязал първоинстанционният съд, съставяне на разделителен протокол и теглене на жребий по реда на чл. 352 ГПК се явява невъзможно, тъй като допуснатия до делба имот е един и е неподеляем, поради което не могат да се формират брое на дяловете, съответстващ на броя на съделителите.

От друга страна, делбата по реда на чл. 353 ГПК, би могло да се извърши, само ако за всеки съделител, респ. групи съделители, може да се отдели реален дял от делбения имот, като е недопустимо съдът да извърши делбата чрез разпределение на делбените имоти, като уравни дела на някой наследник само с пари, а не с реален дял от наследствен имот. Ето защо, доколкото в конкретният случай, не е възможно всеки от двамата съделители да получи в реален дял имота, то извършването на делбата чрез разпределение по реда на чл. 353 ГПК, се явява невъзможно. Доколкото ликвидиране на съсобствеността на процесния недвижим имот не може да бъде извършена чрез разпределение по реда на чл. 353 ГПК, нито чрез теглене на жребий, то делбата следва да бъде извършена чрез изнасянето на имота на публична продажба, като получената от продажбата сума бъде разпределена между съделителите съобразно делбените им права. В този смисъл като е изнесъл на публична продажба процесния недвижим имот, първоинстанционният съд е постановил правилен и законосъобразен акт, който в тази част следва да бъде потвърден.

По отношение способа за ликвидиране на съсобствеността на процесните два леки автомобила:

Няма спор, че съделителите са съсобственици на двата леки автомобила при равни квоти. От изслушана пред първата инстанция съдебно авто-оценъчна експертиза, неоспорена от страните, кредитирана от съда като компетентно изготвена, обективна и безпристрастна, се установява, че пазарната стойност на „Опел Мерива“ е **4 208 лв.**, а пазарната стойност на „Ситроен Саксо“ е **1 585 лв.**

По отношение на автомобила „Опел Мерива“, с отговора на исковата молба Н. П. Г. е заявил, че автомобил „Опел Мерива“ е в негово владение и счита същият за своя лична собственост. Предвид на това обстоятелство, настоящият съдебен състав споделя направеният от първоинстанционният съд извод, че при определяне на способа за делба, следва да се отчете действителното фактическо положение – а именно упражняването на фактическа власт върху автомобил „Опел Мерива“ от единия съделител и заявяването на претенции от страна на последния върху него, поради което приема, че приложимият способ за делба на процесните движими вещи е разпределение на основание чл. 353 ГПК, като с оглед изразените претенции следва да се постави в дял на Н. Г. л.а. „Опел Мерива“ на стойност 4 208 лв., а в дял на Й. К. да се постави лек автомобил „Ситроен Саксо“ на стойност 1 585 лв, като уравниване на дяловете Н. Г. следва да заплати на Й. К. сумата от 1 311,50 лв.

Доводите на жалбоподателят Г., че разпределението на автомобилите в хипотезата на чл.353 ГПК не е удачно, тъй като се ликвидира съсобствеността по начин, които нито една от страните не желае и допълнително ще създаде облигационни отношения за уравниване на дяловете, поради което автомобилите следва да бъдат изнесени на публична продан, съдът намира за неоснователни, доколкото след като са изпълнени изискванията на чл.353 ГПК, се изключва приложението на способа - изнасянето на леките автомобили на публична продан. Изложеното обосновава и неоснователността на доводите на жалбоподателката - в дял на Г. да се възложат двата леки автомобила.

По отношение на претенциите по сметки с правно основание чл. 31, ал. 2 ЗС заявени от Й. К.. За да бъде успешно проведен иска по чл.31 ал.2 ЗС, К. следва да докаже, че процесните вещи са съсобствени, че последните са се ползвали от ответника Н. Г. за претендирания период, че е отправена покана до Г. с искане другият съсобственик да се служи с общата вещ и последният не е отстъпил частта му, както и да се докаже размера на претендираното обезщетение.

Касаещо недвижимия имот не се установява в условията на пълно и главно доказване, че Н. Г. е ползвал еднолично имота, обработвайки и засявайки същия през процесния период от 14.12.2020 г. до 08.11.2022 г.

Напротив от съвкупната преценка на събраните по делото гласни доказателства и писмени такива */справка от ДФ Земеделие, че не са изплащани суми за обработването на нивата и удостоверение от ОСЗ Хисар, че няма регистрирани договори за аренда по отношение на процесния земеделски имот/*, може да се направи обоснован извод, че през процесният период Н. Г. нито е обработвал процесната нива, нито е ограничавал съсобственика му Й. К. да ползва общата вещ, съобразно правата и. Ето защо претенцията на К. по реда на чл.31 ал.2 ЗС се явява неоснователна и като такава следва да бъде оставена без уважение, а решението на първоинстанционният съд, в частта с която е отхвърлена претенцията на Й. К. по реда на чл.31 ал.2 ЗС, касаещо недвижимия имот, като правилно и законосъобразно следва да бъде потвърдено.

По отношение претенцията на Й. К. по реда на чл.31 ал.2 ЗС, касаещо на двата леки автомобила:

При съвкупната преценка на събраните по делото доказателства, се установява, че лек автомобил „Опел Мерива“, по отношение на който Н. Г. е заявил, че счита за своя лична собственост, е ползван от последния от развода на страните на 31.01.2019 г. Съдът отчита обстоятелството, че първоначално л.а. „Опел Мерива“, е бил паркиран в двора на Г., а в последствие в чужд двор, като ключовете и документите на лекия автомобил са било оставени на разположение в МПС-то, но това обстоятелство само по себе си не обосновава извода, че другият съсобственик е можел безпрепятствено да си се служи с общата вещ. Отделно от това се установяват, наличието на повреди по автомобила, без чиито отстраняване, вещта е негодна да се ползва по предназначение. В исковата молба на Й. К., е инкорпорирана покана от последната до съдителя Г. по чл. 31, ал. 2 ЗС за заплащане на обезщетение за лишаване на ищцата от ползване на процесния автомобил за периода от 20.01.2021 г. до 08.11.2022 г. Доколкото препис от исковата молба е връчен на съдителя на 20.01.2021г. и въпреки това Г. не е поканил Й. К. да ползва да ползва общата вещ, съобразно правата и., то обезщетение се дължи от тази дата.. По отношение на размера на претенцията, от заключението на САТЕ се установява, че л.а. „Опел Мерива“ наемът е в размер от 165 лв. на месец, т. е. периода от 20.01.2021 г. до 08.11.2022 г. обезщетението възлиза на сумата в общ размер на 3 899,50 лв. В този размер е уважена претенцията от първата инстанция, поради което в

тази част решението като правилно и законосъобразно следва да бъде потвърдено.

По отношение на претенцията на Й. К. по реда на чл.31 ал.2 ЗС , касаещо лек автомобил на „Ситроен Саксо“, настоящият съдебен състав намира същата за неоснователна по следните съображения: С отговора на исковата молба Н. Г. е поканил Й. К. да ползва да ползва общата вещ, съобразно правата и. Не се събраха по делото доказателства, въпреки отправената покана К. да е предприела действия да ползва лек автомобил „Ситроен Саксо“, а Г. след отправената покана да е възпрепятствал или ограничил К. да ползва общата вещ, поради което не би могло да се направи категоричен и недвусмислен извод, че Г. пречи на другия съсобственик да ползва съсобствената вещ. Ето защо съдът намира, че не са налице предпоставките на чл.31 ал.2 ЗС, поради което претенцията на Й. К. по реда на чл.31 ал.2 ЗС, касаещо лек автомобил на „Ситроен Саксо, следва да бъде отхвърлена като неоснователна. Като е достигнал до различни от тези изводи и е уважил претенцията, първоинстанционният съд е постановил незаконосъобразен акт, който в тази част следва да бъде отменен.

С оглед изхода на спора, разноски на страните не се дължат.

Мотивиран от горното Пловдивският окръжен съд

РЕШИ:

ОТМЕНЯ Решение №3240 от 12.07.2023г. постановено по гр.д. №16788/2020г. по описа на ПРС, шести гр.с., В ЧАСТТА С КОЯТО Н. П. Г., ЕГН ***** Е ОСЪДЕН да заплати на Й. И. К., ЕГН *****, по иск с правно основание чл. 31, ал. 2 ЗС вр. чл. 346 ГПК, сумата от **1 299,83 лв.** (хиляда двеста деветдесет и девет лева и 83 ст.) – обезщетение за лишаване на Й. И. К. от ползване за периода от 20.01.2021 г. до 08.11.2022 г. на процесния лек автомобил марка „Ситроен“, модел „Саксо“, с рег.№ ***, рама № ***, двигател № БЕЗ НОМЕР, цвят – бордо металик, дата на първа регистрация 27.03.2001 г., ведно със законната лихва от дата на предявяване на претенцията по сметки – 08.11.2022 г., до окончателното ѝ погасяване, като

вместо това ПОСТАНОВЯВА:

ОТХВЪРЛЯ предявеният от Й. И. К., ЕГН ***** против Н. П. Г., ЕГН ***** иск с правно основание чл. 31, ал. 2 ЗС вр. чл. 346 ГПК, за заплащане на сумата от **1 299,83 лв.** (хиляда двеста деветдесет и девет лева и 83 ст.) – обезщетение за лишаване на Й. И. К. от ползване за периода от 20.01.2021 г. до 08.11.2022 г. на процесния лек автомобил марка „Ситроен“, модел „Саксо“, с рег.№ ***, рама № ***, двигател № БЕЗ НОМЕР, цвят – бордо металик, дата на първа регистрация 27.03.2001 г., ведно със законната лихва от дата на предявяване на претенцията по сметки – 08.11.2022 г., до окончателното ѝ погасяване.

ПОТВЪРЖДАВА Решение №3240 от 12.07.2023г. постановено по гр.д. №16788/2020г. по описа на ПРС, шести гр.с., ***в останалата обжалвана част.***

В необжалваната част, Решение №3240 от 12.07.2023г. постановено по гр.д.№16788/2020г. по описа на ПРС, шести гр.с, е влязло в законна сила.

Решението подлежи на обжалване пред ВКС с касационна жалба в едномесечен срок от връчването му на страните.

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____